

Trầm đứng xớ rớ nghe bà xã "cay đắng" mà đành câm miệng hén. Chuyện đó cũng có thể xảy ra lắm chứ? Đàn ông mà! "Tai bay vạ gió" biết đâu mà lường? Đọc báo thấy nhan nhản mấy ông bác trâu già, "đại tu" dung nhan, "hồ hởi" đi tìm cỗ non hú hí, rồi ốm luôn một em trẻ măng để sử dụng lâu bền, - sướng "rêm mé điu hiu"! Đôi khi trầm cảm thấy buồn buồn vì không được cái điểm phúc như mấy ổng.

Trầm được "bị trẻ" mừng húm! Bây chừ mới đâm ra lo lắng vì xưa nay quen sống với cảnh già. Để thích nghi... Trầm âm thầm tập tành thay đổi cách sống... trẻ! Trầm chỉnh lại lời ăn, tiếng nói ... Loại ra khỏi đầu hai tiếng "chú, bác". Phải nhũn nhặn, lễ phép... Không được có thái độ kẻ cả. Mỗi khi tiệc tùng tránh ngồi chung bàn với người lớn tuổi hơn mình. Ngược lại, đã xác định mình "còn trẻ" thì phải nhanh chân, nhanh tay phụ giúp mọi việc với người khác chứ không thể "Tọa sơn quan hổ đấu"!

Chuyện đi đứng cũng phải thay đổi... Xưa nay trầm thường xuyên sử dụng xe bus! Trên xe bus, gần tài xế có một số ghế dành riêng cho người già, người tàn tật. Khi không có mấy ổng...

thì lớp trẻ cứ tha hồ ngồi xuống chỗ đó. Khi có mấy ổng... thì phải đứng lên trả lại ghế. Ngồi lý cũng không sao, nhưng mọi người nhìn chằm chằm vô mặt như nhìn một con... quái thú! Thậm chí tài xế thấy được dừng xe lại quay ra quát tháo đuổi như đuổi... tà ma, cùi hủi... càng xấu hổ thêm! Lúc xưa còn già, trầm hãnh diện ngồi nơi dành riêng đó! Bây chừ "hóa trẻ" đành phải bùi ngùi từ già... Trầm lùi xuống mấy hàng ghế phía sau vậy mà vẫn chưa yên thân - bởi có lúc người già lên xe quá đông ... Trầm "còn trẻ" đành phải "tự nguyện" đứng lên nhường ghế tiếp... cố nở nụ cười xuân mòi họ ngồi! (Chẳng lẽ móc căn cước ra mà phân bua...!) Không những phải

nhường ghế cho người già, người tàn tật, mà còn phải nhường ghế cho... phụ nữ có con nhỏ, phụ nữ mang thai. Trong thế giới tư bản ai ai cũng có tấm lòng đại lượng bao la như vậy! Đừng nghĩ rằng mua vé là có quyền "ngồi lý" hay ngồi bất cứ chỗ nào...

Kể từ lúc "cưa sừng làm nghé"...quả thật trầm cảm thấy yêu đời hơn mỗi khi đi ra đường. Những lúc tham gia lễ hội, tiệc tùng... Trầm được một mớ người đẹp bao vây gọi chuyện... Có cô còn bạo dạn nhào dzô ôm trầm rất ư là thân mật, còn... "kiss" nữa chứ! Trái tim non của trầm rung lên bần bật như gió giật mái tôn lúc trời giông bão... Ôi, thật là quá đã! Cuộc đời trầm tưởng đã "ba chìm bảy nổi chín lênh đênh" với cái già nào ngờ, nhờ mấy đứa con gái "nhộm tóc" làm sống lại thời trai trẻ! Tuy già hóa trẻ nhưng vẫn còn cái cốt của con khỉ già... May mà trầm đã được dạy dỗ trong nền giáo dục: nhân bản và khai phóng của miền Nam! Còn biết liêm sĩ, danh dự, trách nhiệm... Cho nên chưa đến nỗi phải hóa ra các ông... già dề, già ó dâm, già lựu đạn, già gian manh, già cà chớn, già mất nét...! Trầm thầm cảm ơn nhà nghiên cứu nào đó đã phát minh ra chất thuốc nhuộm để nhuộm: cuộc đời - đen hóa trắng, trắng hóa đen. Thay đổi màu sắc như con tắc kè.

Đạo này trầm thấy vợ trầm tươi vui hơn! Quần áo se súa, gọn gàng, phẳng phiu hơn! Giọng nói cũng nhỏ nhẹ trong veo hơn! Bây chừ mỗi khi đi làm hay đi chơi đâu đó... bà còn "bà ặt" đánh phấn, thoa son, xịt nước bông thơm lừng tỏa ra tới ngoài cổng rào... Thường xuyên rủ con gái đi làm tóc... Khi có công việc gì... bà e lệ, ỏn ẻn... rủ trầm đi theo bà cho bằng được (dạ này xưa nay làm chi mà có). Bà còn mua gà đen, bồ câu, cật heo, dái dê, thịt dê..., hầm với mấy vị thuốc. Bà khuyến khích trầm ăn hoài hoài...! Bà còn ra tiệm thuốc bắc của cậu em trai ruột của bà, cắt một thang... bồ dương đem ngâm với chục lít rượu Vodka. Nghe nói tốn đến nhiều nghìn đô la. Nội mấy củ sâm Cao-Ly bự bự... đã ngốn hết trên hai nghìn! Chưa kể... nhưng nai, tắc kè, hổ cốt, đường phèn và các vị thuốc bắc "lừng danh" của vua Minh Mạng. Trầm ăn uống thường xuyên những thứ... bồi bổ khắp nơi đó mỗi ngày! Bầu máu nóng trong "trái tim trẻ" của trầm hằng hái chạy rần rần, chạy lung tung xềng... Mặt mày đỏ au au như con gà đá!

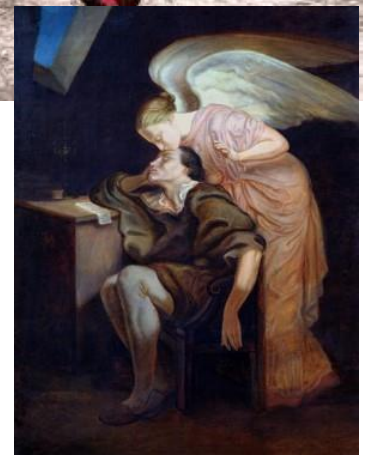

Một bữa mấy đứa con gái hỏi trầm:

- Cha có biết lý do tại sao chúng con muốn cha nhuộm tóc đen cho bằng được không?

Trầm lớ ngớ, chưa trả lời trôi chảy, thì con gái nói tiếp:

- Cha lớn hơn mẹ hơn mười năm. Khuôn mặt cha so với tuổi của cha... vẫn còn non choẹt! Nhưng so với mẹ, cha vẫn... già chát. Hơn nữa cha lại để... tóc

dài, râu dài, bạc thóa... trông cha giống người rừng làm mọi người xa lánh. Thử hỏi mẹ trang điểm xinh đẹp để cho chồng ngắm hay cho... "người rừng" ngắm, hoặc cho ông... "hàng xóm" ngắm đây? Lúc trước chúng con chưa tân trang sắc đẹp cho cha. Trông cha với mẹ cứ như... "ông ngoại với con gái"! Cha quanh năm chỉ lo nghĩ về nàng thơ "cõi trên", mà quên bằng nàng thơ bằng xương, bằng thịt "cõi dưới" đang thơ... thẫn nằm bên cạnh cha mỗi đêm! Cha nên nhớ cho rằng: *"Một người phụ nữ biết bảo vệ hạnh phúc gia đình - nghĩa là người phụ nữ đó dù bận rộn cách mấy cũng phải dành ra một khoảng thời gian nhất định trong ngày để làm đẹp cho bản thân mình... Người chồng phải biết điều đó và tạo điều kiện cho người vợ - bằng cách làm bớt công việc thường ngày trong nhà... Đó là công-thức bảo vệ hạnh phúc gia đình tốt nhất! Người đàn ông yêu bằng mắt và thường hay so sánh... Chắc cha còn nhớ câu "vợ người thì đẹp, thơ mình thì hay" ? Tình yêu, tình nghĩa, cũng cần phải nuôi dưỡng, vun bồi..."* Cha cứ như ... một bài toán có đáp số sẵn, thì mẹ con có còn gì hứng thú cho việc trang điểm nữa? Người phụ nữ buông xuôi trang điểm quả là đau khổ! quả là cực hình! Mừng là cha đã thức thời, biết lắng nghe. Do đó, thời gian qua gia đình mình được sống thật là vui vẻ, hạnh phúc! Thơ văn cha viết, con cảm nhận đã hay hơn nhiều! Bởi hiện nay cha đã có... bọn nàng thơ, mà nàng thơ tươi vui nhất, cho nhiều ý thơ nhất... đó là mẹ của chúng con! Mẹ lúc nào cũng cười tươi như hoa! Hơn nữa là đám bạn của chúng con mỗi khi đến nhà chơi... không còn sợ ông già người rừng. Tập thơ cha in đã lâu cốt để... "lưu hành nội bộ" còn dư chất cả đống! Nay con moi ra cho chúng bạn đọc... Khen cha làm thơ hay đó!

Trẫm ngồi nghe con gái phân tích diễn giải rất ư là tâm lý, chứng tỏ mặng đã thành tre, có đủ lý lẽ, có đủ sức chịu phong ba bão táp để đứng vững trước cuộc đời. Đừng bao giờ nghĩ làm cha mẹ là điều gì cũng đều biết hết trội. Để rồi lạnh lùng phủ định mọi lời lẽ góp ý chân thành và không kém phần hiểu chuyện của lớp trẻ. Sợ râu mọc sau lông mi, lông mày, một thời gian khá lâu - vẫn dài hơn gấp nhiều lần đấy thôi!

Hôm nay đến kỳ nhuộm lại tóc, bà xã trẫm đích thân nhuộm tóc đen cho trẫm! Ôi, đôi tay nàng thơ di chuyển rất ư là điệu nghệ, êm ái... Trẫm ngồi im lặng như một đứa trẻ, lòng bồi hồi nhớ về thời tuổi nhỏ... Mẹ trẫm thường hay dẫn trẫm ra đầu làng đưa đầu cho ông thợ hớt tóc dùng "tông-đơ" húi trọc lóc, chỉ chừa lại một dóm trên mỏ ác. Ông lấy cái ống gì đó, tròn tròn... ngắn ngắn... nhỏ nhỏ... Một đầu có răng cưa... Ông xoay xoay... chà chà... nhiều lần thiệt là tàn bạo trên da đầu nghe mà đau điếng! Cắt tóc xong, mẹ trẫm kéo trẫm ra cầu ao bắt cú xuống, mẹ múc nước lên gội đầu cho trôi đi hết mớ cứt trâu, đất cát mới vừa được ông thợ hớt tóc chà nạo bong tróc. Bây chừ nàng thơ bà xã cũng bắt trẫm cúi đầu xuống để cho nàng gội sạch thuốc nhuộm, giống y chang mẹ trẫm thuở xưa!

Nghĩ lại khi lọt lòng mẹ, trẫm đã cảm nhận được nơi chốn trần gian này có gì... ghê gớm đâu mà phải khóc thét lên kia chứ? Lớn khôn và hiểu biết, trẫm đã "quảng gánh lo đi" mà sống thọ đến trên một "hoa giáp"! Và, trẫm tự hứa... sẽ nghiêm chỉnh vâng lời vợ con - tiếp tục "nhuộm tóc" để được trẻ mãi...! ./.

Trang Y Hạ
San Francisco đầu năm 2015